

10. Med det tiende anbringende gøres gældende, at Kommissionen begik en retlig fejl ved at fastslå, at opkrævning af skat fra et selskab i Det Forenede Kongerige af indtægter i udenlandske datterselskaber »i det omfang, de kan henføres til indenlandske aktiver og aktiviteter« ikke udgør en restriktion for etableringsfriheden, og at den anfægtede foranstaltning ikke var nødvendig med henblik på at sikre overholdelse af de frihedsrettigheder, der er fastsat i traktaterne.

Til støtte for sagsøgernes (subsidiære) påstand om annullation af den anfægtede afgørelses artikel 2 har sagsøgerne fremsat følgende anbringende:

11. Med det ellefte anbringende gøres gældende, at selv såfremt (hvilket benægtes) den anfægtede foranstaltning indebærer en statsstøtteordning, begik Kommissionen en retlig fejl ved at fastslå, at tilbagesøgning af støtten ikke ville være i strid med grundlæggende EU-retlige principper og ved at pålægge tilbagesøgning, uanset om oprettelse af kontrollerede udenlandske selskaber og deres udlån til koncernforbundne selskaber med hjemsted i udlandet rent faktisk indebar en udøvelse af etableringsfriheden eller de frie kapitalbevægelser. Særligt ville tilbagesøgning i denne sag være i strid med sagsøgernes etableringsfrihed i henhold til artikel 49 TEUF og de frie kapitalbevægelser i henhold til artikel 63 TEUF. For så vidt angår en sådan tilsidesættelse skal pålægget om tilbagesøgning i den anfægtede afgørelses artikel 2 annulleres.

(¹) Rådets direktiv (EU) 2016/1164 af 12.7.2016 om regler til bekæmpelse af metoder til skatteundgåelse, der direkte indvirker på det indre markedes funktion (EUT 2016, L 193, s. 1).

(²) Rådets forordning (EU) 2015/1589 af 13.7.2015 om fastlæggelse af regler for anvendelsen af artikel 108 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde (EUT 2015, L 248, s. 9).

Sag anlagt den 8. november 2019 – St Schrader Holding Company UK mod Kommissionen

(Sag T-782/19)

(2020/C 45/55)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: St Schrader Holding Company UK Ltd (Swindon, Det Forenede Kongerige) (ved solicitor M. Whitehouse and P. Halford)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen

Sagsøgerens påstande

- Kommissionens afgørelse (EU) 2019/1352 af 2. april 2019 om Det Forenede Kongeriges statsstøtte (SA.44896) vedrørende skattefritagelse for koncernintern finansiering for kontrollerede udenlandske selskaber (EUT 2019, L 216, s. 1) annulleres.
- Subsidiært annulleres den anfægtede afgørelses artikel 2, for så vidt som den tilsidesætter sagsøgerens ret til fri etablering i henhold til artikel 49 TEUF.
- Europa-Kommissionen tilpligtes at betale sagsomkostningerne.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Til støtte for søgsmålet har sagsøgeren fremsat 11 anbringender.

1. Med det første anbringende gøres gældende, at Kommissionen begik en retlig fejl og/eller anlagde et åbenbart urigtigt skøn ved at fastslå, at ordningen med skattefritagelse for koncernintern finansiering (»den omtvistede foranstaltning«) indebar en økonomisk fordel som omhandlet i artikel 107, stk. 1, TEUF.

2. Med det andet anbringende gøres gældende, at Kommissionen begik en retlig fejl og/eller anlagde et åbenbart urigtigt skøn i forbindelse med identifikationen af et referencesystem med henblik på en analyse af selektiviteten.
3. Med det tredje anbringende gøres gældende, at Kommissionen begik retlige fejl og anlagde åbenbart urigtige skøn ved at foretage en fejlagtig eller ufuldstændig identifikation af de relevante formål med dens valgte referencesystem og ved ikke at opfatte dem korrekt.
4. Med det fjerde anbringende gøres gældende, at Kommissionen begik retlige fejl og/eller anlagde åbenbart urigtige skøn ved at fastslå, at den omtvistede foranstaltning indebar en undtagelse til dens valgte referencesystem.
5. Med det femte anbringende gøres gældende, at Kommissionen begik retlige fejl og/eller anlagde åbenbart urigtige skøn ved fejlagtigt at klassificere den omtvistede foranstaltning som umiddelbart selektiv, idet den fejlagtigt lagde til grund, at den indebar forskelsbehandling af virksomheder, der befandt sig i en sammenlignelig retlig og faktisk situation.
6. Med det sjette anbringende gøres gældende, at Kommissionen begik en retlig fejl ved at tage hensyn til Rådets direktiv (EU) 2016/1164 ⁽¹⁾ ved bedømmelsen af, om den omtvistede foranstaltning var selektiv, selv om dette instrument først trådte i kraft efter udgangen af den periode, hvori Kommissionen fastslog, at den omtvistede foranstaltning udgjorde statsstøtte.
7. Med det syvende anbringende gøres gældende, at den anfægtede afgørelse udgør et magtmisbrug fra Kommissionens side, som er i strid med Det Forenede Kongeriges beskatningsuafhængighed.
8. Med det ottende anbringende gøres gældende, at Kommissionen anlagde åbenbart urigtige skøn ved at fastslå, at den angivelige undtagelse ikke kunne begrundes i forhold til beskatningen af ikkehandelsrelaterede finansieringsindtægter fra fritagelsesberettigede låneforhold, som umiddelbart falder ind under section 371EB («aktiviteter i Det Forenede Kongerige») i Taxation (International and Other Provisions) Act 2010 (skatteloven (internationale og andre bestemmelser) af 2010). Med hensyn til fritagelserne vedrørende »fritagelsesberettigede ressourcer« og »matched interest«-indtægter er Kommissionens afgørelse også behæftet med en manglende angivelse af begrundelsen for berettigelsen deraf eller den manglende berettigelse heraf.
9. Med det niende anbringende gøres gældende, at Kommissionen handlede i strid med artikel 108, stk. 2, TEUF og artikel 6 i forordning (EU) 2015/1589 ⁽²⁾ og i strid med princippet om god forvaltningsskik i henhold til artikel 41 i chartret om grundlæggende rettigheder. Kommissionen undlod i sin åbningsafgørelse særligt at gøre opmærksom på, at den havde betænkeligheder i forhold til »75%-fritagelsen« i henhold til section 371ID i Taxation (International and Other Provisions) Act 2010 for at undgå de praktiske vanskeligheder med at foretage en analyse af nøglepersonfunktioner med hensyn til koncernintern lånevirksomhed, såsom at give interesserede parter behørig mulighed for at fremsætte bemærkninger dertil. Kommissionen opfordrede ikke under sin undersøgelse interesserede parter til at fremsætte bemærkninger i denne forbindelse, og den valgte i den anfægtede afgørelse at se bort fra sådanne bemærkninger, som i denne forbindelse rent faktisk var blevet afgivet af interesserede parter. Følgelig er den anfægtede afgørelse ugyldig.
10. Med det tiende anbringende gøres gældende, at Kommissionen begik en retlig fejl ved at fastslå, at opkrævning af skat fra en britisk virksomhed af indtægter i udenlandske datterselskaber »i det omfang, de kan henføres til indenlandske aktiver og aktiviteter«, ikke udgør en restriktion for etableringsfriheden, og at den omtvistede foranstaltning ikke var nødvendig med henblik på at sikre overholdelse af de frihedsrettigheder, der er fastsat i traktaterne.

Til støtte for sagsøgerens (subsidiære) påstand om annullation af den anfægtede afgørelses artikel 2 har selskabet fremsat følgende anbringende:

11. Med det ellefte anbringende gøres gældende, at selv såfremt (hvilket benægtes) den omtvistede foranstaltning indebærer en statsstøtteordning, begik Kommissionen en retlig fejl ved at fastslå, at tilbagesøgning af støtten ikke ville være i strid med grundlæggende EU-retlige principper og ved at pålægge tilbagesøgning, uanset om oprettelse af kontrollerede udenlandske selskaber og deres udlån til koncernforbundne selskaber med hjemsted i udlandet rent faktisk indebar en udøvelse af etableringsfriheden eller de frie kapitalbevægelser. Særligt ville tilbagesøgning i denne sag være i strid med sagsøgerens etableringsfrihed i henhold til artikel 49 TEUF og de frie kapitalbevægelser i henhold til artikel 63 TEUF. For så vidt angår en sådan tilsidesættelse skal pålægget om tilbagesøgning i den anfægtede afgørelses artikel 2 annulleres.

⁽¹⁾ Rådets direktiv (EU) 2016/1164 af 12.7.2016 om regler til bekæmpelse af metoder til skatteundgåelse, der direkte indvirker på det indre markedes funktion (EUT 2016, L 193, s. 1).

⁽²⁾ Rådets forordning (EU) 2015/1589 af 13.7.2015 om fastlæggelse af regler for anvendelsen af artikel 108 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde (EUT 2015, L 248, s. 9).